

канони трѣбва да бѣдѣть обыкновенно деветъ ирмоса или пѣсни, а тропари при всѣка една пѣсень да могатъ да бѣдѣть три, четири, а по нѣкогашъ и петъ. Нѣ втора-та пѣсень, като обличителна обыкновенно ся пропуска, употреблява ся само въ канони-тѣ предъ великій-тъ постъ, за да ся възбуди въ души-тѣ на молящи-тѣ ся покаяніе. Послѣдній-тъ тропарь при всѣкій ирмосъ винагы ся назначава за славословіе на Матерь Божію.

§ 52. Понятіе за ирмоса, тропаря и съдържаніе-то на ирмоси-тѣ. Ирмосъ е пѣсень, коя-то служи за свръзкѣ и образецъ на послѣдующи-тѣ тропари: а *тропарь* е пѣсень, коя-то по вънкашныя си съставъ прилича съвсѣмъ на ирмоса. Ирмоси-тѣ въ вѣтхій канонъ заимствувать съдържаніе-то си отъ пѣсни-тѣ на вѣтхозавѣтни-тѣ праведници, освѣнъ деветъ-тъ пѣсень, коя-то прославя Матерь Божію. Първа-та пѣсень на канона е съставена по образъ-тъ на Моисеева-та пѣсень, коя-то той пѣлъ при прѣминуваніе-то чрезъ Чермное море: *Поемъ Господеви славно бо прослави сѧ*. Втора-та пѣсень е заета отъ обличителнѣ-тъ пѣсень на Моисея, коя-то той испѣлъ предъ смърть-тъ си къмъ неблагодарный-тъ Еврейскій народъ, дѣто забравилъ благодаренія-та Божіи. (Заради туй тя ся пѣе само презъ великій-тъ постъ за възбужданіе къмъ покаяніе: *конми неко и возглаголю*). . . . На третѣ-тъ пѣсень служи за основаніе пѣсень-та на св. Аннѣ, майка-та на св. пророка Самуила, коя-то благодари Бога за разрѣшаваніе-то си отъ неплодство, (при посвященіе-то сына си на служеніе Богу: *утверди сѧ сердце мое въ Господѣ*). . . . Въ четвъртъ-тъ пѣсень заедно съ пророка Аввакума славословимъ Бога грядущаго отъ горѣ-тъ *приоскненичѣи чаши*; милосердіе-то Божіе, кое-то ны принесли на земѣ-тъ *Сынъ Божій: Господи оуслышахъ слѣхъ Твой и оуболахъ*. . . . Пѣта-та пѣсень заета отъ пѣсень-та на пророка Исаія: